

676.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU
I HANDLU**

z dnia 14 września 1931 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15 poz. 211), punktu 16 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 308) oraz § 16 ustawy z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy niem. str. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 677), uzupełnionem i zmienionem obwieszczeniem z dnia 14 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 1, poz. 14) oraz rozporządzeniem z dnia 17 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 198), wprowadza się następujące zmiany:

1) Punkt 4 § 3 otrzymuje treść następującą:

„4. Jeżeli sprawdzanie liczników energii elektrycznej dokonywane jest przez urząd miar na prywatnym punkcie legalizacyjnym, to opłaty dodatkowej nie pobiera się i ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej”.

2) § 11-a otrzymuje treść następującą:

„§ 11-a. Za asystę urzędnika przy dokonywaniu czynności, związanych z konserwacją względnie drobną naprawą narzędzia mierniczego, jeżeli ich dokonanie nie powoduje konieczności ponownego sprawdzenia narzędzia mierniczego, a tylko wymaga usunięcia niewygasłej cechy legalizacyjnej, znajdującej się na tem narzędziu, i ponownego jej nałożenia, oraz za czynność legalizacyjną urzędnika, ograniczającą się jedynie do nałożenia cechy zabezpieczającej, pobiera się opłatę w wysokości 20% opłaty zasadniczej, jaka należałaby się za sprawdzenie tego narzędzia. Opłata ta nie może wynosić mniej jak 8 złotych od każdego zgłoszenia, o ile wymienione czynności urzędnika odbywają się poza miejscem urzędowem.

Przy delegacjach urzędników celem dokonania wyżej wspomnianych czynności mają także zastosowanie §§ 5 i 6 niniejszych przepisów”.

3) W ostatnim zdaniu § 22 wyraz „kresek” zastępuje się wyrazem „wskaźników”.

4) Punkt 11 § 34 otrzymuje treść następującą:

„11. Za sprawdzanie liczników energii elektrycznej, dokonywane przez instytucje, upoważnione przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 230) do legalizowania liczników energii elektrycznej, instytucje wymienione obowiązane są pobierać opłaty, wyszczególnione w punktach 1 — 7 i 10 niniejszego §-u, i przekazywać Głównemu Urzędowi Miar 30% od sum, należnych za sprawdzanie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r., z wyjątkiem punktów 2 i 3 § 1, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1931 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*